De filaria medinensi commentatio propriis observationibus illustrata / auctore Joh. Matth. Birkmeyero.

Contributors

Birkmeyer, Johann Matthias. Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Onoldi: In commiss. apud Dollfussium, typis Bruegelianis, 1838.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/aq9j9stc

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. Where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

racto 302

Filaria medinensi commentatio propriis observationibus illustrata.

AUCTORE

JOH. MATTH. BIRKMEYERO,
MEDICINAE ET CHIRURGIAE DOCTORE.

Cum tabula aenea.

ONOLDI, MDCCCXXXVIII.

In commiss, apud Dollfussium, Typis Bruegelianis, Orbis terrarum dominus, homo, dum suam in animalia vix non omnia tyrannidem superbus exercet: aliis is ipse, et quidem abjectissimis, insectis scilicet ac vermibus, ut servus et pabulum, constituitur.

Joh. Pet. Frank.

PRAENOBILISSIMO DOCTISSIMOQUE VIRO AC DOMINO

RUDOLPHIO WAGNERO,

Medicinae doctori et professori in literarum universitate Erlangensi publico ordinario etc.

Hunc libellum

Exiguum animi gratissimi summaeque venerationis

signum

Esse vult

PRAEFATIO.

Quarto novembris die anni millesimi octingentesimi tricesimi sexti conscendi Rotterdami medicus nauticus navem, eo fine instructam, ut in Guineam superiorem adpelleretur atque octoginta nigritae ibi imponendi cum militibus Europaeis viginti quatuor ex Hollandia nobiscum profectis Bataviam transveherentur. Turbine illo undetricesimo novembris die ejusdem anni orto rabioso navis in litus ejecta adeque laesa est, ut, post undeviginti demum dies summopere denuo mota, remulco in portum Hollandicum Helvoetsluis esset trahenda. Restituta atque undevicesimo januarii die anni insequentis nave iterum soluta ac itinere quinquaginta sex dierum facto die

martii quindecimo adpulimus ad Axim castellum et quatuor diebus post ad castellum St. George del Mina, ubi morati sumus decem dies. Nigritis interea in navem receptis terra excessimus, navem conscendimus et Bataviam dirigebamus Nigritarum nobiscum proficiscentium sedecim vermibus illis, quos ipsi vocant Jckon, sunt affecti. Vermem figura nro. 1. effictum, eduxi ex nigritae pede imo. Tumore remediis adhibitis maturato sponteque rupto forte fortuna veni ad segrum eodem ipso momento, quo, licet jam antea a me vetitus, vermem ad duorum pollicum longitudinem egressum dirumpere volebat. Egomet ipse tentabam vermis eductionem, in qua aeger vehementissimis cruciabatur doloribus ita, ut manus circumferret neque eductionem pergendam pateretur. Vincto eo per aliquot viros extraxi vermem, quantus lenem sequebatur attractionem, atque usque ad diem insequentem aegrum curavi custodiendum, ne interea vermem dirumperet. Voce enim neque leni neque severa barbaros illos ad obedientiam perducere poteram, praesertim quia linguae hollandicae cognitionem

non habebant et nigrita ille, linguae hollandicae paullisper tantum gnarus, quo utebar interprete, saepe tanta erat improbitate, ut a me dicta perfide transferret. Altero die perfeci vermis eductionem. Mandabam nigritis, ut me citissime arcesserent, simulac vermis ex ulcere proveniret, sed barbari illi, qui forte etiam verebantur dolores eductione oriundos, tantum abest, ut me arcesserent, ut ipsi vermes exiguos extraherent atque abjicerent, et longiores abscinderent, quare accidit, ut praeter vermem illum nonnisi unum figura nro. 4. effictum eumque ex scroti cavo educere possem.

Itinere perfecto cepi consilium hac de re scribendi libellum atque addendi vermis effigiem ad naturam fide ac accurate faciendam. Quare adii Dominum Dominum Dr. R. Wagner, professorem illum in literarum universitate Erlangensi, precibus, ut vermem secaret et exploraret, petiique ab eo veniam libris bibliothecae academicae utendi. Vir ille celeberrimus pro sua benignitate et benevolentia non solum vermem exploravit sed etiam descripsit atque effinmem exploravit sed etiam descripsit atque effin-

gendum curavit, ac tam suis quam bibliothecae academicae libris utendi dedit veniam. Permulta igitur Ei debeo ideoque gratias Ei ago publicas atque gratissimo semper erga Eum ero animo.

AUCTOR.

Agatharchides Knidi natus, rerum scriptor ac philosophus circiter centum quinquaginta ante Chr. n. annos, vermis nostri mentionem facit primus. Galenus nihil de potentia illius praesto esse dixit, cui apte inniteretur, quod nunquam eum viderit. Igitur cum multos audiverit, qui sese vidisse dicerent, idcirco neque de ortu neque de essentia ipsorum quidquam exacte se conjicere posse. Post Agatharchidem vermem memorant Soranus, qui nervorum fasciculum eum putabat, et Leonidas Alexandrinus. Aëtius posteaque Paulus Aeginensis affectiones verme ortas copiose describunt. Inter arabicos hac de rescriptores Avicenna est imprimis memorandus.

Monographiae filariae medinensis.

De dracunculis disp. med. inaug. prop. a. M. Georg Cunelio, Basil. 1589.

Henr. Warenii, resp. Fossii diss. de lumbricis dracunculis. Rost. 1603. 4.

Ge. Hier. Velschii exercitatio de vena medinensi ad mentem Ebn Sinae sive de dracunculis veterum, specimen exhibens novae versionis ex Arabico cum commentario uberiori, Aug. Vind. 1674. 4. c. tabb. aen.

Essai sur les malad. des Europ. dans 1, pays chauds etc. traduit de l'Anglais de Jaques Lind par Thion de la Chaume. Paris 1685. t. 1. p. 72.

Ant. Cromeri, chirurgi, gordiis laborantis de iisdem relatio apud Wepferum in Eph. Nat. Cur. Dec. 2. Ann. 10. p. 315-317.

Engelb. Kaempferi diss. inaug. sistens decadem observationum exoticarum. Lugd. Bat, 1694. Modeer obss. de dracunculis in librum insequentem redeunt.

Amoenitatum exoticarum politico - physico-medicarum fasciculi V. auct. Engelb. Kaempfero. Lemgov. 1712. 4. c. tabb. aen. fasc. III. obs. 4.

Hans Sloane's voyage to the Jamaica, Madera, Barbados etc. Lond. fol. Vol. I, 11. 1707—1727. 111. Olaus Swartz, vol. 1. introd. p. CXXVI. et vol. 11. p. CXC.

Godofr. Aug. Grundler commerc. lit. nov. 1740 p. 329 tab. V. fig. 1—3.

Geschwüre von dracunculis. Von Rob. Hutcheson und George Forbes, in med. ess. and obss. by a soc. in Edinb. vol. V. P. 2. Edinb. 1744. 8. p. 1022—1026.

Griffith Hughes natural history of Barbados. Lond. 1750. fol. Carl v. Linné om gordius medinensis. In vetensk. acad. handl. 1768. p. 147.

B. Hussem aanmerkingen betreffende den dracunculus. In verhand, van het genootsch. te Vlissingen. 2. deel, Middelburg 1771. 8. p. 443 — 464.

Beschreibung von Arabien von Carsten Niebuhr. Koppenhag. 1772. 4. p. 133.

Description générale historique et géographique de la colonie de Surinam par P. Fermin à Amsterd. T. 1, 11, 1769. 8.

Versio germanica: Philipp Fermins ausführe liche historischephysikalische Beschreibung der Colonie Surinam. A. d. Franz. I, II. Th. Berlin 1775, 8, In vol.11. pag. 316, 317. de dracunculo agit.

Day. Henr. Gallandat diss. de dracunculo sive vena medinensi, in: Nov. act. nat. cur. T. V. 1773 append. p. 103-116.

Vers, german, ab J. G. Krunitz facta exstat in: Neu, Hamburg, Magaz. 96, Stück, p. 526-549.

Mémoire sur le dragonneau par. M. Péré. In journ. d. med. V. 42. 1774. p. 121.

Mémoires pour servir à l'histoire de la Guiane française, dans lesquels on fait connaître la nature du climat de cette contrée, les maladies, qui attaquent les Européens nouvellement arrivés, et celles qui regnent sur les blancs et les noirs; des obser-

vations sur l'hist. naturelle du pays et sur la culture des terres, avec des planches. Par M. Bajon. T. 1. Paris 1777. T. 2. 1778. 8. excerpt. in Journ. d. méd. vol. 49, 1778. p. 386—408. p. 481—497.

Vers. german.: Bajons Abhandlungen von Krankheiten auf der Insel Capenne und dem franz. Guiana. Erfurt. B. 1. 2. 1781. 8.

W. Hillary's obss. on the diseases in the island of Barbadoes p. 318-322.

Diss. sistens obss. super morb. Surinamensium prop. a Dr. Schoelero. Gotting. 1781, 4, 5. 40 — 45.

Christ. Godofr. Gruner de vena medinensi Arabum sive dracunculo Graecorum. In act. acad. Mogunt. p. 257—264.

Georg. Fred. Christ. Fuchsii commentatio historico-medica de dracunculo Persarum sive vena medinensi Arabum. Jen. 1781. p. 4.

Paul Erdmann Iserts Reise nach Guinea und den Caribaischen Infeln. Koppenh. 1788. 8. p. 370.

Loefster essais de chir. Altona 1788. bibl. chir. de Richter t. VII.

Bemerkungen über verschiedene vermeintliche Haut: oder Fleischwürmer im menschl. Körper, besonders über den dracunc. od. die vena medinensis. Von G. H. Fieliz. In Baldingers neu. Magaz. f. Aerzte. 10 Bd. 17 St. [1778] n. 4. S. 492—507.

Einige Zweifel gegen Fieliz Bemerkungen über verschied. vermeintl. Haut = od. Fleischw. im menschl. Körper. Von F. A. A. Meyer ib, 10 Bd. 2 St. n. 7. p. 156.

Beobachtungen über ben Guineawurm von J. Drummond. Med. comm. Edinb. 2 decad. 8 B. p. 47. 54.

De morbo Yaws dicto et de vena medinensi, praes. Curtio Sprengelio, resp. Fred. Guil. Kunsemüller, Hal. 1797. 24. p. 4.

Entozoorum historia naturalis auctore Car. Rudolphi. Amstelod. 1808. 2 vol.

Richerand nosogr, chir. Ed, 111. Paris 1812.

Marc et Laennec in: Diction. des scienc, médic. par une société de méd, et chir. Paris 1814. art. dragonneau et filaire.

J. Fr. M. de Olfers de vegetativis et animatis corporibus in corporibus animatis reperiundis. Berolini, 1816. 8. p. 52.

Chapotin in: bullet. d. scienc. méd. mai. 1816.

Williamson med. and miscell. obs. relat. to the Westind. islands, T. 1. Edinb. 1817. 8. p. 57.

Entozoorum synopsis auctore Car. Asm. Rudolphi, Berolini 1819. S. 204 et sqts.

Dr. Bremser, über lebende Würmer im leben: den Menschen. Mit Abbildungen. Wien 1819.

Berichte des Dr. Helenus Scott über die fil.

med. an J. Johnson in London in: Johnsons med. chir. review. Jun. 1823.

Dr. Adams Abhandlung über den Fadenwurm vorgelesen in der Gesellschaft für Natur: u. Heil: kunde zu Calcutta im März 1824.

Abhandlung über den Fadenwurm, dessen Entsstehung u. s. w. vorgelesen in der Gesellschaft für Natur: und Heilkunde zu Calcutta im September 1824 von Drs. Kennedy und Smyttan.

Vermis quoque praeter illos mentionem faciunt multi alii ex. gr. Gmelin (Syst. nat. p. 3039. nr. 1. fil. med.); Jördens (Helminth. p. 94. nro. 2. tab. 1. fig. 1.); Brera (memor. p. 289. spec. 2.); Bradley (a treatise on worms p. 103); Cuvier (le regne animal. t. IV. p. 30); Young et Jameson (in transact. of the med. and. phys. societ. of. Calcutta v. 11. p. 338); Larrey (in bullet. de la soc. philom. t. 5 (an. 12.) n. 17.)

Medici graeci ac arabici, qui ipsi vermem observaverant, fere omnes bestiolam animatam esse consentiebant. Ab interpretibus autem eorum vilibus medicisque, qui vermem nonnisi interpretationibus istis cognoverant neque modestiam illam Galeni praestabant, sententiae de verme nostro tam variae quam contrariae sunt ortae. Veterum jam de ea re scriptorum aliquot filariam vermem animatum esse negabant. Erant enim qui vermem creditum nil nisi cellulosam telam, vel venam emortuam vel vas lympathi-

cum, vel puris matricem perlongatam, vel concretionem sanguineam in venis varicosis formatam
esse contenderent, quae omnia jam refutavit
Gintrac in urbe Bordeaux. Et nostris temporibus Larrey, Richerand aliique medici anglici*)
sententiam illam de verme obsoletam defendebant. Exiguo, fere insensibili, quem vermis exhibet, motu, scriptores forte inducebantur ad
errorem istum. Nam revera difficulter interdum
cognosceres in corporibus filiformibus, fere omni
motu privatis, animalia et non nisi secta filaria
conspectaque per microscopium, vermem animatum esse exacte conjicere posses.

Kennedy, Young et Jameson eduxerunt vermes tredecim octodecimve pollices longos, tertia demum horae parte praeterlapsa mortuos. Jacobson**) suspicatur, vermem illum creditum nil esse nisi tubum vel canalem vermiculis repletum. Schoeler morbum illum verminosum singularem syphilidis speciem esse opinatur. Sunt etiam hac de re scriptores, qui filariam medinensem pro comedonibus, ut Cunelius etc., vel pro gordio aquatico habuerint, ut Linné; Fuchs; Kaempfer filariam adnumerat lumbricis, et Marc eum ob apicem unciformem a filariis genere distinguit, quibus tamen Laennec reddidit.

^{*)} Edinburgh. medic. and surgic. journ. Jan. 1831.

^{**)} Apud Blainville in: Annal. d. scienc. natur. I. p. 320.

VERMIS DESCRIPTIO.

"Inter varias Filariae medinensis icones adhuc "editas, eam, quae satis accurata esset, frustra "quaesivi. Figura in Encyclopèdie method. vers "tab. 29. fig. 3. a Bruguière data, valde imper-"fecta est. Meliorem iconem dedit de Blainville "in tabulis ad Dict. des sciences natur., in qua "caudae finis unciformis recte delineata est; "sed formam apicis hamuli incrassatam et in "globulum desinentem in figura Blainvillii spec-"tandam, in speciminibus nostris minime invenio. "Rudolphii icon a Bremsero, in splendido opere "de vermibus hominis tractante, repetita, naturae "non plane consentanea est."

"Birkmeyer ex itinere orientali allata, foeminea "sunt. Alterum, melius conservatum, 26 poll. "paris. attingit; crassitudo ejusdem in medio "corpore unam lineam parum superat, finem "versus anteriorem paullulum attenuatur. Haec "pars anterior minus perfecte conservata, quam "mihi videretur; Dr. Birkmeyer, se hanc par, tem, in verme sensim extrahendo ex ulcere, "adhibito emplastro adhaesivo, ad pedis cutem "affixisse dixit, unde paullulum exaruerit.

"In eadem parte auteriore quatuor papillae "perparvae, lutescentes, duriusculae circa os "positae esse mihi videbantur (vid. fig. 3.). Cauda "(fig. 1.b) in hamulum tenuem et maxime incur-"vatum abit (fig. 3 aucta)."

"Alterum specimen, in anteriore parte dis-"ruptum, eandem caudae formam exhibet; hoc "exemplar, altero tenuius, minus adultum esse "existimo. In fig. 4., tricies vitro aucta, strias "transversas, tenerrimas anellatas, in quas cutis "totius animalis, cuti Ascaridis lumbricoidis si-"millima, divisa est, perspicue videbis."

"In utroque specimine ani orificium non mi-"nus quam apparatus generationi inservientis aper-"turam (fig. 3.*) detegere mihi contigit. In minoris "speciminis fine posteriori contentum internum "obscurius usque ad apicem hamuli pertinuit, "sine ullo orificii vel rimae lateralis vestigio."

"Color vermis clarior quidem est, quam in "Ascaride lumbricoide; attamen cutis colorem "subfuscum ostendit, qui albidior eam ob cau"sam videtur, quia intestinum quoddam lacteum "per totum vermis corpus decurrit. Hoc inte"stinum pro ovario habui; nam ex incisionibus, "quas in variis corporis locis institui, fila tenuis"sima (fig. 5. a. b. c.) extrahere potui, quae, "quo minus pro prole habeamus, nihil obstare "videtur."

"Cum utraque specimina non tam bene con-"servata essent, ut ex dissectione de structura "interna penitus evolvenda aliquid sperare pos-"sem, a proposito, vermis accuratius exami"nandi destiti, ne exemplaria, quae munificentia "cl. Dr. Birkmeyeri museo nostro zoologico "cessit, plane et frustra quidem mutilarem."

Scrib. Erlangae 2do die Febr. 1838.

RUDOLPH WAGNER.

. Minnistery Harmad TABULA.

- Fig. 1. filaria medinensis feminea, ad naturam delineata, 26 pollic. paris. longitudine.
- Fig. 2. oris
 Fig. 3. caudae finis vitro auctus.
- Fig. 4. caudae finis individui alterius tricies vitro auctus.
- Fig. 5. fila ex corporis cavo vermis nro. 1. educta tenuissima, pro prole habenda.

Vena, filaria, dracunculus, gordius, furia medinensis; Germanice: ber Medinawurm, ber Guineische Kadenwurm, Haarwurm, Haut: wurm, - Nervenwurm, Beinwurm, Restelwurm, ber Guineische Drache; Holland: huidworm, beenworm, Guinéesche draakje; Angl. the hairworm, the Guineaworm; Gall .: le dragonneau, le ver de Guinée, filaire; Hispan.: calebrilla; Guineens.: Jckon; non est haec bestiola soli Arabi et Persidi vernacula, sed et Guineae in Africa et, Rhase ac Ebnsina testibus, Chorasanae et Aegypto quoque. Omnem autem, ait Kaempferus, dracunculi patriam comperi aestuosam, torrentem et intemperati coeli. In Europa et America non nisi in hominibus illic malo affectis observatur.

Gaudet prae ceteris partibus crurum hospitio, praesertim a genibus ad imum usque pedem: in femoris vero processu, a lumbis usque ad genua non aeque frequenter gignitur. Malleolum externum et internum saepissime omnium occupat. Mongin *) extraxit vermem versantem in puellae nigritae oculo inter membranam conjunctivam et albugineam, eumque vocat ver sanguin: at vermem illum nil nisi filariam medinensem fuisse facile conjicitur ex vermis, quam exhibet,

^{*)} M. sur un ver trouvé sous la conjunctiva à Maribarou isle St. Dominique. Journ. de méd. de Paris, tom. XXXII. (1770. p. 338.)

descriptione etsi manca aliisque indiciis. Bajon quoque se in Cayenne insula vermem illum sub oculi conjunctiva observasse refert. Oppenheim *) observavit cicatricem supra nigritae palpebras exiguam, ex quibus paullo ante filaria medinensis erat extracta. Equidem ipse sedecim tractavi nigritas, quorum decem laborabant vermibus in pede imo, unus juxta phalangem pedis minimum, alius supra genu, alius in femore juxta scrotum, alius in scroto ipso, alius juxta anum, alius infra claviculam latitantibus. Nigritarum unus tumore supra parotidem sinistram satis molli, nucis dimidiae magnitudine, rubicundo colore, magnoque in tactu calore est affectus. Querebatur aeger de atrocissimis in aure doloribus atque de sensu quodam in ea susurrante ac reptante, significabatque gestibus, in aure degere vermes. Ex meatu auris sinistrae etiam tumidae profluebat materia serosa et purulenta. Octo diebus praeterlapsis remediisque, quae mihi videbantur aptissima, adhibitis comperi ex nigritarum uno, quo linguae hollandicae paullisper tantum gnaro utebar interprete, aegrum illum vermiculos aliquot ex aure aegra protraxisse easque abjecisse. Dolores inde in dies decresce-

^{*)} D. über d. Zustand d. Heilkunde u. üb. d. Bolkstranth. in d. europ. u. afiat. Turkei. Samb. 1833.

bant, post decem autem dies iisdem cruciabatur aeger affectionibus in aure altera.

Ut plurimum sub carnoso delitescit pannieulo, situ sane promiscuo, nunc supra musculum rotatus in multos gyros, nunc in rectum
extensus; nunc musculorum interstitiis impactus,
saepe ligamentis artuum mire implicatus, saepissime omnium vago flexu per musculos distractus:
hoc enim ex dolore, motu et exulceratione diversarum partium et ex his facta divulsi unius
dracunculi excretione luculenter constat.

Lucem sortitur ea aestatis parte, quam ardens infestat canicula, quasi infelix monstrum non nisi inauspicato nasci oporteat. Prout vero una aestas ferventior est altera, ita praesertim foecundissimam filariarum eam fuisse expertus sum, quae maxime erat aestuosa, ait *Kaempfer*.

Vermis diu degit in corpore humano non exhibens indicium latebrarum ullum. Samuel Blommertius (in obss. manuscript. apud Jsaacum Vossium. Velsch de vena medin. p. 313.), quosdam non in Guinea, sed demum in reditu, nonnullos etiam post iter quatuor, sex imo duodecim mensium hoc adfectu corripi solere refert. Antonius Cromerus, chirurgus olim ex Guinea redux, vermes saepissime per aliquot menses, aliquando etiam annos sub cute delitescere absque magna molestia, et solummodo sensum reptantis animalis sub illa detenti prodere testatur. (Eph.

n. 9. dec. 2. ann. X. p. 315). Jsert se, octo licet ante menses ex Guinea reducem, in insula St. Petri filaria laborare incepisse tradit. Jacobson (nouv. ann. d. mus. III. p. 80. Annal. des scienc. natur. I p. 320) extraxit filariam nostram ex malleolo pueri e Guinea profecti Hafniam. Nigritarum nobiscum e Guinea Bataviam navigantium duo tribus mensibus elapsis verme laborare inceperunt. Accidit interdum, ut dracunculus a tumore, nativitatis prodromo, in annum posterum sine patientis incommodo sopiatur, videlicet aëre victuque mutato, contendit Kaempfer.

Quod attinet ad principium vermis seminale adhuc sub judice lis est. Sunt qui contendant, semen in aqua ciboque absconditum bibendo edendoque pervenire in corpus humanum ibique fotum sub cutem denique deferri. Alzahravuus (lib. I. Pr. tr. XX. c. XVII. et comm. in IV. aphor.LXXVI.), omnes, inquit, quibus talia contigit, pachychymis crassisque cibariis vescebantur. Velsch monet, in aquis et oleribus istis seminium dracunculorum latitare. Ebn Sina seu Avicenna addit: quandoque eundem gignunt aquae et olera quaedam ob singularem, quam habent, proprietatem. Joan. Abrah. Heinzelius, patricius Augustanus, contemporalis Velschii, qui ultra decennium in Guineae regno vitam duxit, dicit:

"vermem toti regioni familiarissimum ex aquis praecipue in cibos potumque adsumptis oriri credunt," quod ipse mea experientia testari possum. D. de Bourges (in sincera narratione, quae in descriptione itineris ab episcopo Berytiensi in Sinas suscepti p. 101 habetur.) magna, inquit, in urbe Lara fructuum copia reperitur; sed aqua prava, insalubris, putredinum et morborum graviorum ac letalium causa exsistit. Ex hac aqua ad Gomroon usque se extendente, ut scribunt, vermes quidam longissimi generantur, qui in cruribus humerisque excrescunt, rotundi, congyrati et in carne occulti. Kaempfer inter alia haec dicit: "mihi satis fuerit culpasse imbrem, e superficie terrae pro annuo potu in subterraneos fornices collectum, et in iis stagnantem, qualem omnis propinat dracunculi patria; atque indicasse, seminale principium in ea colluvie, non in aere aut cibo certo certius hospitari. Sententiae meae testes habeo cives montanos, qui in eodem natali solo, sed circa fontium scatebras habitantes, non norunt dracunculos nisi nomine, nec concipiunt unquam nisi rarissime ii, qui per deserta profecti virus ex stagnis imbrium hauserint." Samuel Blommertius ait: verosimile est, ex singulari quadam aeris malignitate aut aquae potu nasci vermes illos; Hillary, Chisholm, Kennedy, Smyttan, Jsert aliique defendunt candem opinionem, contra quam

Rudolphi*) scribit haec: "Exteros illas adenntes terras, etsi ab esu alimentorum ibi productorum vel ab earundem aqua abstinuerint, verme tamen interdum infestari, aut seminium ejusdem suscipere, in Europa vel America demum evolvendum, silentio praeterire non possum, ne auctorum quorundam ab aquae illarum regionum haustu filariam derivantium hypothesis fidem inveniat." Animalia, eandem, quam bibunt homines, aquam potantia, nunquam hoc verme sunt affecta; multique homines manebant ab hoc male liberi, qui eadem aqua semper fruebantur. Sunt adeo, et quidem haud pauci, qui mediis in provinciis, ab hujus generis vermibus obsessis, istorum nunquam imperio subjaceant, interea ac integrae familiae, eodem vitae sub regimine, ab illis, jure quasi hereditario instructis, satis defendi haud queunt. Loefster et Lind, qui in vermis patria commorantes aquam bibendam diligenter examinabant, ne minimum quidem vermium eorumve ovorum vestigium in ea invenire poterant. Monentque etiam alii, vermibus illis et in iis regionibus, quibus contigit munda salubrisque aqua, saepissime infestari homines. Atque si revera vermes illi vel eorum ova in aqua latitent, estne verosimile eos eave sanguini admixta conservari posse, ne tam longo circuitu cum sanguine

^{*)} C. A. R. entozoor. hist. natur. Vienn. 1819.

agitata destruantur? ac quidni omnes, qui pravam illam bibunt aquam, vermibus afficiuntur? - Contendunt alii, vermes, in aqua, vel in solo vel in aere generatos, se insinuare per poros in corpus humanum ibique degere ac accrescere. Multos perlegi de verme scriptores, qui in eorum patria vitam diu duxerant, nec eorum unus unum vermem ejusve ova extra corpus humanum, neque in aqua neque in solo neque in aëre detegere potuit: nec unus, quantum equidem scio, vermibus affectorum vermem in cutem intrantem animadvertit, quod tamen expectares, quum vermem, etsi subtilissime intrantem, sensum certe quendam prodere oporteret. Pone ductus illo coelo patentiores, pone volitantes in aëre ovorum atomos (sed cujusnam animantis?) patentissima subire cutis spiracula, vel iisdem, prout gemmis et tuberculis plantarum evenit, ab ipsis invisibilis parvitatis insectis inseri: pone, inquam, haec omnia sic vel aliter, sub calente coelo contingere: quid igitur foetum ex tantilli ovi puncto nascentem tam longe extendat, tam vario situ distrahat? Bremser *) harum hypothesium vanitatem demonstrat atque ostendit, filariam nostram eodem modo, quo ceteri intestinorum vermes, sponte i. e. generatione primaria in corpore oriri, ac singularis generis con-

^{*)} B. über lebende Wurmer im lebenden Menschen, Mit Abbild. Wien, 1819.

templandum esse vermem, qui non nisi in corpore humano progigni possit. Gescheidt ') de zoogenesi in hominis oculo dicit: Sicut in generatione principium ex matre proveniens atque ab ea separatum individuo recens formando ponitur atque modo singulari nobisque ignoto animatur et substantialitatem nanciscitur, ita se habet in zoogenesi. Quae ubi perficienda est, principium pro fundamento exhibitum esse oportet. Hoc principium est lympha primigenia, vel, quo nomine uti praeferrem, mucus primigenius, qui, fundimentum omnium organismorum, omnes penitus penetrat atque nonnisi variis organis atque vita individuali varie modificatur. Qui mucus primigenius quamdiu organismi, quem penetrat, viribus est obnoxius, format cum eo totum quoddam commune atque nutritioni et reproductioni inservit; at si ejus pars viribus organismi deducitur, format ipse jam ultro animatus, conditionibus quibusdam ignotis additis, se ipsum totum individuale et animal est genitum. Quod attinet ad externas conditiones zoogenesim causantes ac sustentantes, multa hucusque sunt obscura, id autem inficiari nequit, vivendi rationem et clima summam earum habere vim. Nam ut regio circa

^{*)} G. die Entozoen des Auges. In d. Zeitschr. für ophthalmologie von Prof. Dr. F. A. v. Ammon. III. Bd. 1 — 48 Heft.

Genevam et Petropolin generationi bothriocephali lati, sic favet Arabia et Guinea generationi filariae medinensis.

Vermes nostri nascuntur et in viris et in feminis cujusvis coloris, rarius in pueris et puellis, atque uno eodemque tempore varias corporis partes interdum afficiunt; ab iis vindicatus iterum hoc malo corripi potes. Nigrita, ex cujus pede imo vermem nro. I. eduxi, eodem tempore ulcere a vermibus orto in altero pede laborabat, atque paullo post verme illo educto in eodem pede alterum oriebatur ulcus. Praeter eum etiam tres alios simul compluribus ulceribus affectos tractavi.

Vermis diu degit, ut supra monui, in corpore humano insensibilis, sensim sensimque accrescit atque, nactus certum quoddam incrementum, suctu fortiori oritur loco versus, ubi ejus reperitur capitulum, major humorum affluxus, pruritus, cutis ardor, rubor, dein tumor, furunculo similis, ex quo postridie exsurgit pustula, pisi magnitudine, tenera, aquosa, pellucida, non raro atricolor. Nunc tumor est determinatus nunc latius se extendit in proximas partes. Vermis si teneras infestat partes et suppurationem largiorem progignit atque aeger si irritabilis est constitutionis, accedunt dolores atrocissimi, plerumque febris cum exacerbatione vespertina, anorexia, lassitudo et sympathice, praesertim extre-

mitatibus inferioribus affectis, intumescunt glandulae inguinales. Paullo infra tumoris fundamentum conspicitur et sentitur vermis progignens nodositates, varicibus similes, tactui resistentes, interdum circa pedem, venae instar positus. In superficie dorsali penis et scroti nigritae tumores exigui e rubro candicantes apparebant quasi civatrices ex ulceribus syphiliticis ortae; testes duri, quasi concreti, valde dolentes. Qua re et quia simul glandulae inguinales intumescunt et haud raro ex urethra accedit pyorrhoea, Schoeler) ad opinionem pervenisse mihi videtur, hunc morbum subcutaneum luis venereae speciem esse singularem. Pustula post tres vel sex dies rupta vel acu aperta puris aliquantulum effundit; interdum statim summus vermis apex sive rostellum, ibidem hactenus absconditum, conspicitur, interdum aliquot demum diebus suppurationis praeterlapsis, quod pedetentim et reliquum corpus undecunque subsequitur, blanda attractione quotidie sollicitatum. Saepe etiam non nisi praevio partis dolore et duritie vix sensibili nascitur: rupto ibidem, quo perpetuo sibi viam parat, ulcusculo sine epidermidis pustula. Excretio pro filariae magnitudine et maturitate citiori, tum pro situ et loco generationis vario facilior aut difficilior, longior aut brevior, mo-

^{*)} Sch. diss. sistens obss. super morb. Surinamens. Gotting. 1781. 4. S. 40 - 45.

lestior aut tolerabilior: raro autem pariter et vivus, frequentissime successivo tempore, diebus circiter decem, extrahitur. Vermis illius nro. 1., in pede imo tendinosae parti adhaerentis extractione nigrita atrocissimis afficiebatur doloribus adeo, ut eum, qui doloribus abreptus rumpere volebat vermem atque circumferebat manus, per aliquot viros vinciendum curarem, atque postero demum die perficerem eductionem. Observavi vermem, qui quatuor pollices longus ex ulcere provenit, at priusquam eum corripere potui, citissime regressus est in domicilium suum, ut opinor, ob imperfectam maturitatem. Omnium felicissime egreditur in scroti cavo absconditus: nam hic, tumore cataplasmatibus emollientibus maturato ruptoque, sponte provenit sine dolore, sed ulcus remansit sex hebdomadas purulentum. Supra musculum aliquem in crure aut brachio non admodum dispersus jacens, vel in gyrum volutus, qualis oculo et tactu deprehenditur, intra paucos dies, a quo maturari incipit, sine notabili pure et molestia, quin vel uno interdum nisu extrahitur. Ex femore et ulnis plerumque facili partu exit, diebus admodum paucis. Situ vago ligamenta pedis involvens admodum difficulter mora longiori excluditur, cum tabo quotidie copiosissimo magnoque aegroti cum dolore et incommodo. Idem venit, si importuna manu attractus rumpitur; rumpi autem et recedere con-

tingit, si ligamentis valde implicetur vel agglutinetur, praesertim distantiori ab exitu loco: haud enim pariter dracunculus, sed per partes maturatur, ita ut nascente extremitate una, videlicet capitis, reliquum corpus generari adhuc et velut per appositionem produci videatur. Impar hinc in extractione successus est; ita ut aliis diebus facile et magna portione excedat, aliis plane renitatur, quidquid attraxeris, aut cum acerrimo patientis dolore tentaveris: donec, quod videtur, succedens portio elaborata fuerit, et secreta a parte illa, cui adhaerebat. Durat hoc pacto partus ille cum ulceris sanatione, menstruum pene vel amplius spatium, praesertim in corpore cacochymico. Si totus in profundo generatur, longa exulcerationis mora putrescit, ut vix filariae vestigium effluat, nisi quod ex albis tabi striis colligas. Angli cujusdam") sententia, portionem filariae disruptam et in corpore relictam novum animal sistere, procul dubio rejicienda est; foetus autem in verme disrupto hucusque retentus animari et accrescere videtur. Verme rupto interdum etiam oriuntur inflammatio cum doloribus acerrimis, tendinum contractio, arthrocacia, gangraena; interdum exesio partium affectarum, suppuratio maligna, febris hectica, ut

^{*)} Williamson med. and miscell. obs. relat. to the West-ind. isl. Tom. I. Edinb. 1818. 8, pag. 57.

observavit M. Ferg. *) Infeliciter situs et imprudenter tractatus aliquando pedisequam sortitur contumacem fistulam.

Numerus vermium non semper diagnosci potest, dum ruptus retrocedit, et interpositis diebus alio loco prodit exulceratio gemina, cum multa excretione particularum, incertum ejusdemne, an alius etiam dracunculi. Nam in statu cruris, exulcerosis cuniculis et tabi latebris depravato, vermis plerumque praepostere putrefactus partitis vicibus excluditur. Quum scriptores de vermis causis ac genesi maxime inter se different, et vermis in regionibus quibusdam quasi endemius sit, diversissima quoque ad evitandum hoc malum sunt monita atque tamen affectorum numerus nullo modo diminutus est. Cujusvis autem hac de re sententia sit vera, omnibus in vermis patriam venturis ibique moraturis suadendum censeo: ut ab aqua inquinata, ab oleribus fructibusque ibi genitis e. g. james, papays, pisangs, ananas e. c., oryza excepta, a palmarum vino se abtineant atque vim torrentis coeli damnosam, quantum fieri potest, evitent, ne in locis humidis sordidisque commorentur, ne corporis partes aliquas, praesertim pedes, intectas relinquant, ne humi jaceant et cet. Quae omnes cautelae

^{*)} Annal. de médec. de Harles, biblioth. méd., tom. LXIX. p. 106.

licet non a malo illo tutum reddunt, certe tamen diminuunt conceptionem minusque disponunt ad generandos in corpore vermes atque Europaeis in terras illas modo profectis, omnino sunt commendandae.

Vermibus jam genitis ortoque ex iis tumore, omnia remedia interna frustra tentantur, nec nisi externa sunt indicata. Schoeler, qui hanc affectionem subcutaneam syphilidis speciem habet singularem, curationis principium non nisi in mercurialibus adhibendis positum esse docet. Alii commendant mercurialia extere adhibenda, alii linimenta volatilia, alii alia quibus deminuantur inflatio nimia nimiique dolores. Frictiones mercuriales, ut Loeffler atque equidem ipse docebamur experientia, tantum abest ut vermis properent exitum, ut molestiorem eum reddant atque augeant interdum tumorem; frictiones cum linimento volatili magis prosunt. Emplastro, cataplasmate aut fomentatione emolliente durities maturatur, ut filaria infixa suppuratione sensim proliciatur. Vulgus pauper sola ceparum sub cinere tostarum impositione totum maturationis et eductionis negotium nec infeliciter perficit. Sunt qui frequenti aquae frigidae affusione sibi consulere satagant. Summum curationis momentum in verme, quasi corpore alieno, prudenter extrahendo positum est. Quod cum in vermis patria lippi et tensores, ait Kaempfer, noverint,

evenit aliquando, ut, praepropere facta incisione, deprehensum pro filaria tendinem violent, tragico partis affectae damno. Jacobson aliique tumorem etsi nondum penitus maturatum incisione aperiendum esse monent, atque indigenae ipsi partem tumoris maxime prominentem clavo candente pungendo aperire solent, qua praepropera operatione partes affectae offenduntur, dolores concitantur, humores improbi alliciuntur, effluentia puris impeditur, inflammatio augetur, sanatio protrahitur. Antequam vermis eductionem molieris, humores, suadet Kaempfer, evacuare in principio morbi oportet, ac temperare in progressu, ne ab affluentium copia et acredine ulcus aggravescat. Pinguium applicatione ferventi climate facile gangraena inducitur, proinde tutissimum est, pinguium loco, primum tumenti parti imponere cataplasma, in progressu vero locum operire emplastro eo saltem fine, ut ligula, cui vermis extremitas involuta est, retineatur; deprehensi portio, quanta lenem attractionem sequitur, circa ligulam pollicaris longitudinis rotatur et epithemate retinetur, ne in ulcus recedat, superimponitur cataplasma atque adhibetur compressio juxta vermis lineam ad ulcus. Promovetur vermis exclusio frictionibus oleosis in partibus, sub quibus convolutus apparet; nam his frictionibus gyri expeditius evolvuntur. Ulcus in dies gemina obligatione a pure suo liberatur, iterata semper attractione et totalis eductionis qualicunque tentamine. Verme penitus egesto, fistulosum ulcus vulgari quovis remedio persanatur, paucos intra dies et supra omnem tractantis fidem, facillime.

Velsch armamentorum ad extrahendum vermem describit ac tabulis effingit copiam. Aethiopum nobiscum proficiscentium alii extraxerunt ipsi, me inscio invitoque, vermem trahiculis ligneis eumque abjecerunt, alii, qui forte verebantur dolores extractione perficienda excitandos, ubi vermem ad duorum digitorum longitudinem extraxerant, absciderunt et oleo palmarum illinebant. Comperi ex interprete meo, hoc esse usum apud Aethiopes quosdam: abscindere vermem, oleo palmarum illinere ulcus, folium ejusdem arboris recens emplastri loco superimponere. Alii, postquam apertione facta materiam purulentam et ichorodem effluere permiserint et tumorem aqua, ex pipere aliisque herbis satis acri reddita, eluerint, imponunt oleum palmarum cum folio ad mitigationem; qua curandi ratione tumores etiam contumaciores factos esse experiebar.

Cautio est, ne fiat attractio fortis aut subitanea: illa enim, monet *Raempfer*, inanis est et dolorosa, quod vermis, parte alicui circumvolutus vel agglutinatus, frustra sollicitatur, priusquam maturando abscesserit: haec vero pericu-

losa est, qua vermis plerumque rumpitur et intro recedit, multis symptomatibus, supra dictis, possessorem afflixurus, donec largiori suppuratione vel eodem illo vel novo ulcere excernatur. Si contingat, aliqua corporis parte extra ulcus retentum dracunculi finem dolores parere tensione sua et omnino frustra ad exitum cieri diu, quod procul inde insolubilis tendinosae parti adhaereat, tunc satius est finem dimittere, ut retrocedat, et negotium liberum committere naturae; sic facto deinde, in loco remorae, novo ulcere minori cum dolore et periculo ibidem extrahetur, vel mora longiori putrefactus cum tabo copioso effluet. Vermis dirupti excretio cataplasmatibus emollientibus praesertim stercore vaccino factis acceleratur. Juvabit etiam incisione juxta vermis longitudinem facta, denuo corripere vermem atque extrahere qualicunque modo. Equidem ipse ea curandi ratione fere omnia e ruptis vermibus orta ulcera mora, pro casibus accedentibus, breviori vel longiori persanavi.

Largiore suppuratione si, praesertim in dispositis, oriatur virium prolapsus, asthenia, vires
adjuvari oportet cibis nutrientibus, mitibus, concoctu facilibus, remediis roborantibus imprimis
cortice chinae; quae autem remedia praemature
adhibita aegroto maximo sunt detrimento. Ulceri quotidie pure lavando cataplasmata emollientia imponenda sunt. Si exulceratione icho-

rode partes vicinae exedantur, humorum acredo temperanda est et praeter cibos supra dictos, formentationes, cataplasmata, et remedia intestinorum secretiones largiores provocantia sunt commendanda. Ulcera atonica ad sanationem perducuntur remediis reactionem vitalem excitantibus. Ne gangraena exsistat, diligentissime cavendum est; ulcus gangraenosum pro causis et casibus varie est curandum.

estationed angotium tiberante communicate naturals, sincipals adiation of periods indicate estations of the control of the con

positie, ariator virium prolapries, asthrain, vires adjuvari oportet cibis nutricutibus, mitibus, con-

culting agrees duten can't deprimente. In-

lentia improposicio escel Alicentarione inice

